

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลหนองอ้อ
เรื่อง นโยบายการบริหารจัดการป้องกันและควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองอ้อ

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ เศรษฐกิจ และสังคม ในทุกระดับ โดยองค์ความรู้ทางสาธารณสุขชี้ให้เห็นว่าแอลกอฮอล์มีความเกี่ยวข้องกับโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) เช่น โรคตับแข็ง โรคหัวใจและหลอดเลือด รวมถึงเพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนน ความรุนแรง และปัญหาสังคมอื่นๆ ซึ่งส่งผลให้เกิดภาระค่าใช้จ่ายทั้งในระดับครัวเรือนและภาครัฐ ในบริบทของพื้นที่ท้องถิ่น ปัญหาการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มักมีลักษณะเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม และกิจกรรมทางสังคม เช่น งานประเพณี งานบุญ งานเลี้ยงสังสรรค์ รวมถึงการเข้าถึงที่ง่ายจากร้านค้าชุมชนและร้านสะดวกซื้อ ส่งผลให้เกิดการดื่มในวงกว้าง และมีแนวโน้มที่เด็กและเยาวชนจะเริ่มดื่มในอายุน้อยลง ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของพฤติกรรมเสี่ยงในระยะยาว

เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ประเทศไทยได้กำหนดกรอบกฎหมายและนโยบายระดับชาติที่สำคัญ ได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายหลักที่ใช้ในการควบคุมการผลิต การจำหน่าย การโฆษณา และการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยมีสาระสำคัญ เช่น การกำหนดเวลาห้ามจำหน่าย การห้ามขายให้บุคคลอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี การจำกัดโฆษณา และการกำหนดพื้นที่ห้ามดื่ม ประกอบกับ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่กำหนดความผิดเกี่ยวกับการขับขี่ขณะเมาสุรา พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ให้อำนาจองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่มุ่งคุ้มครองเด็กจากพฤติกรรมเสี่ยง รวมถึงการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากกรอบกฎหมายดังกล่าว องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการนำกฎหมายไปสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ ทั้งในด้านการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น การควบคุมดูแลสถานประกอบการจัดการส่งแวลด้อม และการส่งเสริมสุขภาพของประชาชนอย่างต่อเนื่อง

นโยบายนี้มีเป้าหมายเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงทั้งในพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ลดนักดื่มหน้าใหม่ มุ่งเน้นการป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนเริ่มดื่ม โดยลดโอกาสในการเข้าถึงและสร้างภูมิคุ้มกันทางความคิด
๒. ลดปริมาณการบริโภคในกลุ่มผู้ดื่มเดิม สนับสนุนให้ผู้ดื่มอยู่ยั้งยืนยงแล้วลดปริมาณและความถี่ในการดื่มเพื่อลดความเสี่ยงด้านสุขภาพ
๓. สร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ทำให้พื้นที่สาธารณะและชุมชนเป็นพื้นที่ที่ไม่เอื้อต่อการดื่ม
๔. เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการช่วยเหลือผู้ดื่ม ให้ผู้ที่ต้องการเลิกหรือควบคุมการดื่มสามารถเข้าถึงบริการได้ง่าย
๕. เสริมสร้างระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

มาตรการด้านกฎหมายและข้อบังคับใช้

การดำเนินการต้องยึดตาม พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ดังนี้

๑. การควบคุมการจำหน่าย ตรวจสอบและกำกับให้ร้านค้าปฏิบัติตามเวลาจำหน่ายที่กฎหมายกำหนด รวมถึงห้ามจำหน่ายในสถานที่ต้องห้าม เช่น โกดังสถานศึกษา ศาสนสถาน หรือสถานที่ราชการ
๒. การป้องกันการขายให้ผู้เยาว์ กำหนดมาตรการตรวจสอบอายุผู้ซื้ออย่างเข้มงวด เช่น การแสดงบัตรประชาชน และบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืน
๓. การตรวจสอบเชิงรุก จัดตั้งทีมตรวจสอบร่วม (ฝ่ายปกครอง ตำรวจ สาธารณสุข) ลงพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ และใช้กลไกชุมชนในการแจ้งเบาะแส
๔. การควบคุมในงานเทศกาล กำหนดมาตรการเฉพาะในงานประเพณี เช่น การจำกัดพื้นที่ขาย การกำหนดเวลาขาย หรือการจัด “งานปลอดเหล้า”
๕. การดำเนินคดีและบทลงโทษ บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังเพื่อสร้างบรรทัดฐานและความเกรงกลัวต่อการกระทำผิด

การสร้างสิ่งแวดล้อมปลอดเครื่องตีมแอลกอฮอล์

๑. การให้ความรู้ในสถานศึกษา บูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับพิษภัยของแอลกอฮอล์ในหลักสูตรการเรียนการสอน
๒. ส่งเสริมกิจกรรมปลอดเหล้า สนับสนุนการจัดงานบุญ งานศพ งานประเพณี โดยไม่ใช้เครื่องตีมแอลกอฮอล์ พร้อมสร้างแรงจูงใจ เช่น การมอบรางวัลชุมชนต้นแบบ
๓. ควบคุม กำกับจุดจำหน่าย ลงพื้นที่ตรวจสอบ ให้คำแนะนำผู้ประกอบการร้านค้า เกี่ยวกับกฎหมายการจำหน่ายแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะบริเวณใกล้สถานศึกษา
๔. สร้างค่านิยมใหม่ ส่งเสริมให้การไม่ดื่มเป็นเรื่องปกติและได้รับการยอมรับในสังคม

การป้องกันนักตีมหน้าใหม่ เน้นการป้องกันเชิงรุกในกลุ่มเด็กและเยาวชน

๑. การให้ความรู้ในสถานศึกษา บูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับพิษภัยของแอลกอฮอล์ ในหลักสูตรการเรียนการสอน
๒. การพัฒนาทักษะชีวิต สอนให้เด็กมีทักษะการปฏิเสธ การตัดสินใจ การจัดการแรงกดดันจากเพื่อน
๓. การสร้างกิจกรรมทางเลือก ส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์ เช่น กีฬา ดนตรี ศิลปะ เพื่อลดเวลาว่างที่เสี่ยง
๔. สร้างการมีส่วนร่วมของครอบครัว ให้ผู้ปกครองมีบทบาทในการดูแลและเป็นแบบอย่างที่ดี

การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ การสื่อสารเป็นเครื่องมือสำคัญในการเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยม

๑. การจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เช่น งดเหล้าเข้าพรรษา ปีใหม่ สงกรานต์ดี
๒. การใช้สื่อหลากหลาย ทั้งสื่อออนไลน์ วิทยุชุมชน ป้ายประชาสัมพันธ์ และกิจกรรมภาคสนาม
๓. การเล่าเรื่อง (Storytelling) ถ่ายทอดเรื่องราวผลกระทบบจากแอลกอฮอล์เพื่อสร้างความตระหนัก
๔. การใช้ผู้นำต้นแบบ เช่น ผู้นำชุมชน พระสงฆ์ ครู หรือบุคคลที่เลิกตีมสำเร็จ โดยจัดกิจกรรมยกย่องการถ่ายทอดประสบการณ์เลิกสำเร็จ เป็นต้น

การช่วยเหลือและบำบัดผู้ตีม การดูแลผู้ตีมต้องใช้แนวทางด้านสุขภาพและสังคมร่วมกัน

๑. การคัดกรองและประเมินความเสี่ยง โดย อสม. หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในชุมชน
๒. บริการให้คำปรึกษา ทั้งแบบรายบุคคลและกลุ่ม เช่น กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน
๓. การบำบัดรักษา สำหรับผู้ที่มีภาวะติดสุรา ให้เข้าถึงบริการทางการแพทย์

๔. การติดตามต่อเนื่อง ป้องกันการกลับไปดื่มซ้ำ โดยใช้ระบบชุมชนและครอบครัว

สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ความสำเร็จของนโยบายขึ้นอยู่กับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการ
ดำเนินการร่วมกัน

๑. จัดตั้งคณะกรรมการระดับพื้นที่
๒. สนับสนุนกิจกรรมโดยกองทุนสุขภาพตำบล
๓. ส่งเสริมบทบาทของผู้นำท้องถิ่นและเครือข่ายชุมชน

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายประเสริฐ ญัฐเจริญรัตน์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองอัม